

pebæres bidragspligtig indkomst, som Grønland eller Færøerne efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten *ikke er afskåret fra at beskatte*.

Forslaget indebærer, at danske lønmodtagere, der oppebærer lønindkomst fra arbejde i Grønland eller på Færøerne, som hovedregel ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag af denne lønindkomst. Dette følger af, at sådan lønindkomst - bl.a. afhængig af om arbejdstageren er offentlig eller privat ansat - enten *kan* eller *kun kan* beskattes i Grønland eller på Færøerne, der som arbejdsstat således ikke er afskåret fra at beskatte.

Fritagelsen omfatter bl.a. danske lønmodtagere, der af en dansk arbejdsgiver er udstationeret til Grønland eller Færøerne.

Såfremt Grønland eller Færøerne efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten helt er afskåret fra at beskatte, vil lønindkomsten dog indgå i bidragsgrundlaget efter de almindelige regler. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor den danske arbejdstager i en kortvarig periode udfører arbejde på Grønland eller Færøerne, og hvor kun bopælsstaten (Danmark) kan beskatte.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at lønmodtagere hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, der har lønindkomst for arbejde i Danmark, herunder på danske skibe, fiskekuttere og fly, ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag af denne lønindkomst. Dette følger af, at Grønland og Færøerne som bopælsstat enten har den udelukkende beskatningsret eller dog må beskatte lønindkomsten, idet der skal gives nedslag for den danske skat, der falder på den danske indkomst.

Som eksempel kan nævnes søfolk og fiskere hjemmehørende på Færøerne og med bopæl i Danmark, der arbejder på danske skibe i international trafik og på danske fiskekuttere.

Bestemmelsen er udformet således, at bidragsfritagelsen ikke udstrækkes til eventuel anden - typisk dansk - bidragspligtig indkomst, som Grønland eller Færøerne er afskåret fra at beskatte.

I det omfang de pågældende lønmodtagere m.fl. fritages for pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag af de omhandlede lønindkomster mv. som følge af, at de ikke skal medregnes til bidragsgrundlaget efter arbejdsmarkedsfondslovens § 8, stk. 1, vil indkomsterne heller ikke skulle medregnes til bidragsgrundlaget for arbejdsgivere, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 9, stk. 1.

Afslutningsvis kan det nævnes, at Danmark ikke har en særskilt dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne. Både Danmark og Færøerne har tiltrådt den fællesnordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Når der i forslaget henvises til Færøernes dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark,

skal der således forstås den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Den foreslåede bestemmelse vil ikke have betydning i relation til de øvrige nordiske lande, der har tiltrådt den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, det vil sige Finland, Island, Norge og Sverige.

For selvstændigt erhvervsdrivende sker begrænsningerne vedrørende Færøerne og Grønland i § 10, der omtales straks nedenfor.

Til nr. 2 og 7

Som omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger er der afsagt en række kendelser af Landsskatteretten, hvorefter der ikke vil kunne statueres bidragspligt for selvstændigt erhvervsdrivendes udenlandske erhvervsindkomst, i det omfang der udelukkende drives selvstændig erhvervsvirksomhed i udlandet eller den udenlandske aktivitet er udskilt i en selvstændig virksomhed og dermed adskilt fra erhvervsvirksomhed drevet i Danmark.

Den gældende formulering af arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 3, om bidragspligten for selvstændigt erhvervsdrivende kan herefter give anledning til retsusikkerhed, idet ordlyden ikke giver en præcis afgrænsning af bidragspligtens rækkevidde i de situationer, hvor personer hjemmehørende i Danmark driver selvstændig erhvervsvirksomhed i udlandet. For at imødegå denne usikkerhed, og samtidig sikre en praktisabel og administrerbar lovteknisk udmøntning af retstilstanden efter de afsagte Landskatteretskendelser, foreslås der en samtidig ændring af reglerne om selvstændigt erhvervsdrivendes bidragspligt (udvidelse) og bidragsgrundlag (indskrænkning).

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 3, indebærer, at personer hjemmehørende her i landet er bidragspligtige, i det omfang de driver selvstændig erhvervsvirksomhed, dvs. uanset hvor virksomheden eller virksomhederne drives.

Fra dette udgangspunkt gøres dog undtagelser gennem indskrænkninger af bidragsgrundlaget i de tilfælde, hvor der drives virksomhed i udlandet gennem et fast driftssted (fast sted) og i tilfælde, hvor der er tale om en fast ejendom beliggende i udlandet. Indkomst hidrørende fra et sådant fast driftssted (fast sted) eller fast ejendom vil således normalt ikke skulle indgå i bidragsgrundlaget.

Om der er fast driftssted/fast sted (eller fast ejendom) i udlandet afgøres efter de skatteretlige regler herom. F.s.v.a. faste driftssteder/faste steder således som udgangspunkt kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d. Ved den nærmere fastlæggelse af om der er fast driftssted efter denne bestemmelse anvendes i praksis principperne i artikel 5 om fast driftssted i